

Safareig del Viver

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà, Carrer de la riera de l'Estany, s/n
Emplaçament: Al costat de la riera de l'Estany, al nord del nucli urbà.
Alçada: 856

Coordenades:

Latitud: 41.87127
Longitud: 2.11527
UTM Est (X): 426581
UTM Nord (Y): 4635862

Classificació

Número de fitxa: 08079 - 57
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX- XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08078A0020017

Fitxes associades:

[Molí del Grau, Molí de l' Estany o Molí dels Frares](#)

[Masoveria del Molí del Grau.](#)

[Font Grossa o font del Molí del Grau](#)

Autoria de la fitxa: Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla

Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Vas de contenció d'aigües format aparentment per murs de paredat ordinari.

Història

Troblem constància de l'existència del safareig en un document de 1890 que el situa detalladament [Tabé, 1890], així comen la ressenya històrica de mossèn Tresserra [Tressera, 1920] i en una fotografia del Pontarró datada cap al 1954.

Possiblement al voltant de la dècada de 1940 el safareig es vinculà a la finca del Molí del Grau, coincidint amb el seu progressiu abandó, i amb l'adquisició del citat molí per part del cirurgià Josep Maria Vilardell, que estiujava al poble.

En una descripció del terme de l'Estany de l'any 1890 s'indica que:

La carretera provincial que conduce al citado pueblo [l'Estany] pasa por el centro de la población, y a tres minutos, por la misma línea, se halla á la derecha y transversal, el camino llamado Pontarró, en donde se encuentra un oratorio de piedra, el lavadero debajo, y á la izquierda, pasando por encima el camino de carretera vecinal denominado La Carrera(") [Tobé, 1890, pàg. 7]

Mentre que a la ressenya històrica de 1920 també es diu que:

"La mina ampla i macisa que com la font [vella] diu prou clar que és, obra de frare, existeix avui encara i recull les aigües sobrerres del plà, buidant-les per l'extrem N.O. En un safreig á cinc minuts del poble."

[Tresserra, 1920, pàg. 2]

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

CODINA, Joan (1993). Monestir de Santa Maria de l'Estany. Història documentada amb 50 gravats, amb un resumen en castellà, francès i anglès, 2n edició 1932 (edició facsímil).

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

GUTIERREZ Daniel; MORROS Jordi; URBIOLA Marta (2014). Projecte museogràfic del paisatge cultural de l' Estany. L'Estany, història i natura, el domini de la terra i el domini de l'aigua. TEGULA Arquitectura i Patrimoni Cultural. Ajuntament de l'Estany (Moianès).

POU, Aureli-VINYETA, Ramon (1974). L'Estany. Guia turística, Editorial Montblanc-Martín. Barcelona.

TABÉ, Matías; De CLASCÀ, Antonio. (1890). Aguas minero-medicinales del Estany descubiertas en 1852. Tipolitografía Luis Tasso. Barcelona.

TRESSERRA, Josep. (1920). Ressenya històrica del monestir i claustre de l'Estany. Impremta Anglada. Vic.

